

пищевой пром-сти Респ. Молдова. – Изд. 2-е, доп. и перераб. – Кишинев: Б.и., 2013 (Tipogr. «Centrografic»). – 191с.

3. Пармакли Д., Бабий Л. Аграрная экономика: Учеб. – Ch. S.n. (Tipogr. «Turnul Vechi» SRL). 2008. – 411с.

Єремєєк Надія Василівна,

студентка спеціальності 6.030509 «Облік і аудит»

обліково-економічного факультету

Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С. І.

ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ОБЛІКУ І АУДИТУ ГРОШОВИХ КОШТІВ В УКРАЇНІ ТА ЗГІДНО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ

Сьогодні в інтегрованих банківських системах комплекс розрахункових і касових операцій становить підсистему, головне призначення якої – автоматизувати проведення (виконання) розрахункових і касових операцій, їх облік, контроль і складання звітності про рух коштів на рахунках клієнтів та балансових рахунках банку, яка в сучасних умовах набуває все більш вагомого значення.

Тому питання організації і методики обліку і аудиту грошових коштів розглянуто у багатьох зарубіжних та вітчизняних літературних джерелах. Теоретичні й практичні аспекти даного питання відображено в роботах учених і фахівців: О. Ю. Богомаза, І. П. Косарева, Н. В. Бондаренко, Н. В. Сарматичької, М. Ф. Рибченко, Н. В. Соловей, О. М. Музичко й ін. Однак вони є недостатньо розглянутими.

Саме тому метою дослідження є визначити особливості організації і методики обліку і аудиту грошових коштів та проаналізувати його. Визначити проблеми, тенденції організації і методики обліку і аудиту грошових коштів порівняно з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку.

Міжнародний стандарт фінансової звітності МСФЗ (IAS) 7 «Звіти про рух грошових коштів» містить в собі вимогу надання інформації про історичні зміни у грошових коштах та еквівалентах грошових коштів компанії за допомогою звітів про рух грошових коштів, в яких проводиться класифікація надходжень і платежів грошових коштів за період, одержуваних від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності [2, 19].

Інформація про рух грошових коштів компанії дає користувачам фінансової звітності основу для оцінки здатності компанії створювати грошові активи. Компанія зобов'язана готувати звіт про рух грошових коштів і представляти його в якості складової частини своєї фінансової звітності за кожний період, у якому представлялася фінансова звітність.

Діяльність будь-якої компанії класифікується як операційна, інвестиційна та фінансова.

У стандарті МСФЗ (IAS) 7 містяться такі визначення. Грошові кошти – це грошові кошти в касі і на поточному рахунку компанії. У російському обліку в це поняття включаються вклади «до запитання». Разом з тим депозитні вклади відносяться до фінансових вкладень і у звіті про рух грошових коштів не відображаються [4, 13].

Еквівалентом грошових коштів, що відображаються у звіті, є короткострокові, високоліквідні вкладення, легко оборотні в заздалегідь відому суму грошових коштів і зазнають незначного ризику зміни їх вартості. У російському обліку до еквівалентів

грошових коштів відносяться високоліквідні короткострокові фінансові вкладення, що відображаються за рядку 250 балансу. У цьому рядку відображаються всі фінансові вкладення терміном погашення менше одного року, але до еквівалентів грошових коштів відносяться тільки ті, які підлягають погашенню протягом трьох місяців, тобто в найближчий звітний період.

Згідно МСФЗ (IAS) 21 «Вплив зміни валютних курсів» компанія оформляє свої звіти у тій валюті, яка найбільш точно представляє економічні ефекти основних операцій, подій та умов. Іншими словами, керівництво компанії саме визначає вид валюти, в якій буде готуватися звітність. В інтересах бізнесу це може бути валюта тієї країни, в якій зареєстрована компанія, або та валюта, яку застосовує материнська компанія. Вибір може бути зроблений і виходячи з інших економічних міркувань [5].

В Україні звітність може складатися тільки в національній валюті, тобто в гривні. Ця норма закріплена у Законі України «Про бухгалтерський облік». У цьому полягає одна з відмінностей в побудові звітів відповідно до ПБО від МСФЗ.

Компанія повинна представляти потоки грошових коштів операційної діяльності, використовуючи: прямий метод, при якому розкриваються основні види валових грошових надходжень та валових грошових платежів; непрямий метод, при якому чистий прибуток або збиток коригуються з урахуванням результатів операцій не грошового характеру.

Прямий метод заснований на відображенні руху грошових коштів на грошових рахунках (каса, банк і т.п.). Відповідно до МСФЗ (IAS) 7 при використанні прямого методу дані у звіті про рух грошових коштів формуються з облікових записів компанії або шляхом коригування продажу і собівартості продажів від основних та інших видів діяльності.

При непрямому методі відображається прибуток з урахуванням усіх коригувань негрошового характеру. Але залишок чистих грошових коштів повинен збігатися з певним залишком по прямому методу. Непрямий метод застосовується тільки для операційного виду діяльності в управлінських цілях, так як він дозволяє спланувати наявність вільного залишку грошових коштів на певну дату. Порівнюючи два способи складання звіту про рух грошових коштів і два відповідних формату представлення, можна відзначити більш високу інформативність непрямого формату для цілей діагностики [3, 294].

У звіті, складеному прямим методом, на відміну від звіту, складеного непрямим, немає показників, що характеризують джерела фінансування, – чистого прибутку та амортизаційних відрахувань, змін в оборотних коштах, у тому числі утворених за рахунок капіталу. Кожен метод складання звіту представляє необхідну інформацію користувачам. Прямий метод відображає валові потоки грошей як платіжних засобів. Непрямий метод містить дані про фінансові ресурси компанії, їх русі у вигляді потоків грошових коштів.

В Україні існують такі проблеми обліку готівкових операцій:

- підприємства не дотримуються встановлених лімітів;
- порушуються норми Закону про бухгалтерський облік щодо обліку коштів цільового фінансування;
- порушуються строки сплати податків та внесків;
- невірно відображаються господарські операції у Звіті про рух грошових коштів;
- порушується строк повернення помилкових коштів;

Отже, ефективне управління грошовими коштами також передбачає впевненість у тому, що готівки вистачить для поточних операційних потреб і для своєчасних розрахунків за зобов'язаннями компанії та розміщення зайвої, тимчасово вільної готівки з

метою отримання доходу. Такі грошові кошти можуть інвестуватися у цінні папери і зберігатися у такій формі до виникнення потреби в них.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність: Закон України, затверджений Постановою Верховної Ради України від 16.07.99р. №996-XIV // Бухгалтерський облік і аудит. – 1999, №6. – С.9-14.

2. Коваль М.І. Удосконалення обліку, аналіз та аудит готівкових розрахунків підприємства / М.І. Коваль, Ю.О. Нетреба // Наукові праці МАУП. Сер. : Економічні науки. Психологічні науки. – 2013. – Вип. 2. – С. 18-23.

3. Лагодієнко Н.В. Теоретичний та практичний аспекти визначення ліміту залишку готівки в касах підприємств / Н.В. Лагодієнко, Т.С. Очеретна // Економічний форум. - 2014. - № 3. - С. 292-296.

4. Югас Е.Ф. Контроль і ревізія готівкових розрахунків підприємств / Е.Ф. Югас, М.С. Попович // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2014.

5. Готівковий грошовий обіг: моделі, стандарти, тенденції [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.asros.ru>.

Заболотна Анастасія Василівна,

студентка напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент»

економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н, доцент Покотильська Н.В.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Інформаційне забезпечення управління – це зв'язок інформації із системами управління підприємством і управлінським процесом у цілому. Основне завдання інформаційного забезпечення системи управління інноваційною діяльністю підприємства – надати реальні можливості менеджеру для оперативної та якісної раціоналізації своїх управлінських рішень, спрямованих на інтенсифікацію інноваційних зусиль та інноваційного виробництва усередині підприємства [1, с. 1].

Застосування інформаційних технологій і програмного забезпечення також скорочує кількість досліджуваних у ручну процесів, що зменшує кількість можливих помилок. Так, Р.А. Фатхутдінов однією з істотних характеристик систем економічного, наукового та інноваційного управління у ХХІ ст. вважає її автоматизацію з метою зниження витрат і підвищення якості управлінського рішення [2, с.50]. Такі технології допомагають великим підприємствам усунути тимчасові та географічні бар'єри, що перешкоджають потоку інформації та формуванню відносин із партнерами по бізнесу. Головна ж особливість таких технологій і програмного забезпечення – систематизація і автоматизований аналіз стану в системі управління інноваційною діяльністю підприємства.

Інформатизація інноваційного менеджменту в сучасних умовах передбачає застосування комп'ютерних технологій і повинна забезпечити: формування відповідної техніко-технологічної бази (із застосуванням новітніх інформаційних технологій і комунікаційних електронно-обчислювальних засобів); організацію виробництва та інформаційно-обчислювальних послуг; розробку механізму інформаційного